

[Bramsnæs.]
 en saadan Del af Aktiekapitalen til at stemme for Ændringen, tillige skal være forpligtede til at udkøbe den ene Tiendedel, der maaske er tilbage. Det forekommer os rimeligt, at hvis $\frac{9}{10}$ af Aktieselskabets Stemmer beslutter fuldstændig at forandre Selskabet, saa bør den Tiendedel, som ikke ønsker en saadan Ændring, frigøres, og efter de Regler, vi foreslaar, kan det ske, uden at der bliver Tale om Optrækkeri eller noget af den Art. Der bliver kun Tale om en rimelig Udkøbning af Aktionærer, som ikke ønsker at være med til fuldstændig at forandre Selskabets Formaal.

Vort Ændringsforslag Nr. 51 til § 60 drejer sig om Likvidation. Det er et af de Omraader, hvor der, kan jeg godt sige, er megen Uro i det økonomiske Liv. Likvidationer har jo vist sig at være udmærket gode Forretninger for Likvidatorerne, og den ene Sag efter den anden dukker op, hvor det viser sig, at Likvidatorerne formentlig har beregnet sig alt for høje Honorarer. Vi foreslaar her, at Likvidatorhonorarer skal godkendes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart. Vi har ikke ment, at Honorarerne egentlig skal fastsættes af Ministeriet, vi mener, det er rimeligt, at de bliver fastsat af de Personer, der har med Sagen at gøre, eller maaske af Likvidatorerne selv. Men de skal vide, at Spørgsmaalet skal passere en Godkendelsesdomstol, og vi kan formentlig ikke finde nogen bedre Godkendelsesdomstol end Ministeriet.

Jeg nævnte ved første Behandling af Lovforslaget, at der paa det Tidspunkt fornylig havde foreligget en stor Sag, hvor man mente, at Likvidatorerne havde beregnet sig ganske urimelige Honorarer, og hvor det da ogsaa ved Domstolens Afgørelse blev fastslaaet, at Honorarerne skulde nedskrives meget betydeligt. I disse Dage foreligger der et nyt Eksempel paa, hvor nødvendigt det er, at der kan fastslaaes Likvidatorhonorarer, uden at man skal være nødt til at bøje sig for, hvad Likvidatorerne selv mener de har fortjent, idet der, saaledes som det fremgaar af Pressen, er protesteret imod nogle Likvidationshonorarer, som er forlangt af Højesteretssagfører Fr. Winther og Direktør Svend Bramsen. Disse to Herrer har likvideret nogle Forsikringsselskaber og har herfor beregnet sig 90 000 Kr. hver. Det menes i Kredse, som har Forstand paa de Dele, at det er et alt for urimelig højt Honorar, og der er af de Folk, som er interesseret i, at Honoraret bliver lavere, det vil sige af dem, der skal have, hvad der bliver tilbage, naar Likvidatorerne har faaet deres Honorarer,

gjort Indsigelse mod Honorarernes Størrelse. Bl. a. er saadan Indsigelse gjort af Diskontobankens Likvidationskomité, og der vil antagelig blive en Retssag om Spørgsmaalet, ligesom der tidligere har været Retssager om saadanne Spørgsmaal. Dette er mig et nyt Bevis paa, at der bør lovgives paa dette Omraade, at det bør fastslaaes, at det ikke er noget, man kan gøre fuldkommen vilkaarligt. Ved Likvidationer gaar der store Værdier tabt, og de Folk, der skal have det tilbageværende, kan ofte være Smaafolk, Folk, hvis økonomiske Interesser bør varetages. Men vi har talrige Eksempler paa, at naar det er Likvidatorerne, der alene bestemmer Likvidationshonorarernes Størrelse, bliver de nævnte økonomiske Interesser ikke varetaget. Det forekommer mig ogsaa, at der maa kunne likvideres en Del for 90 000 Kr. Jeg kender naturligvis ikke de Værdiberegninger, som disse Likvidatorer anlægger med Hensyn til deres egen Arbejdskraft, men sagkyndige Folk paastaar, at den Virksomhed, de udøver, væsentligst eller i hvert Fald i ikke ringe Grad er ligefremme Inkassationsforretninger, som enhver Sagfører kan foretage. Men naar Honorarregningerne skal skrives, bliver Honorarerne saa svimlende, at selv de Kredse, der er vant til at beskæftige sig med høje Lønninger og Honorarer, maa protestere, ikke kan finde sig i dem. Det forekommer mig, at disse gentagne Eksempler paa den Slags Retssager klart og tydeligt viser, at der bør lovgives paa dette Omraade, og at der bør lovgives paa en saadan Maade, at vi faar Regler for Likvidation, som hindrer Likvidatorerne i at plyndre Likvidationsboer. Derfor stiller vi Forslag om, at Likvidatorernes Honorarer skal godkendes af Ministeren, og det forekommer mig, at dette er den rigtige Vej at gaa.

Vi har under Nr. 55 stillet Ændringsforslag om en ny Paragraf. Ændringsforslaget lyder saaledes:

„Et her i Landet indregistreret Aktieselskab skal til Overregistrator indsende Oplysninger om de Prisaftaler, mundtlige eller skriftlige, der indgaas med andre Aktieselskaber, uanset om disse er registreret her i Landet eller ej.“

Det er i formuleret Skikkelse det Ændringsforslag, som jeg ved Lovforslagets første Behandling antydede at ville stille, og som tilsigter at paalægge Aktieselskaberne Pligt til at give Oplysninger om de Prisaftaler, de indgaar. Det er jo en kendt Sag, at der fra mange Sider arbejdes paa at faa indført en vis Kontrol med Prisaftaler, for at de Selskaber, der træffer Prisaftaler, ikke der-